

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 6.1.2005
COM(2004) 853 τελικό

2002/0061 (COD)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

σύμφωνα με το άρθρο 251, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

σχετικά με την

**Κοινή θέση που καθόρισε το Συμβούλιο σχετικά με την έκδοση οδηγίας του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την αναγνώριση των
επαγγελματικών προσόντων**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

σύμφωνα με το άρθρο 251, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ

σχετικά με την

Κοινή θέση που καθόρισε το Συμβούλιο σχετικά με την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων

1 - ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ

Ημερομηνία διαβίβασης της πρότασης στο ΕΚ και στο Συμβούλιο 7 Μαρτίου 2002.
[έγγραφο COM(2002)119 τελικό – 2002/0061(COD)]:

Ημερομηνία γνωμοδότησης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής: 18 Σεπτεμβρίου 2002.

Ημερομηνία γνωμοδότησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση: 11 Φεβρουαρίου 2004.

Ημερομηνία διαβίβασης της τροποποιημένης πρότασης: 20 Απριλίου 2004.

Ημερομηνία υιοθέτησης της κοινής θέσης: 22 Δεκεμβρίου 2004.

2 - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ενοποίηση των υφιστάμενων οδηγιών, διευκόλυνση της παροχής υπηρεσιών, απλοποίηση των υπαρχόντων κανόνων και ενίσχυση της πληροφόρησης και της παροχής συμβουλών στον πολίτη.

3 - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ

3.1 Γενικές παρατηρήσεις

Η Επιτροπή μπόρεσε να υποστηρίξει την πολιτική συμφωνία του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 2004, με την οποία διατηρείται ουσιαστικά η πρόταση της Επιτροπής όπως τροποποιήθηκε από την τροποποιημένη πρόταση. Αυτή η πολιτική συμφωνία συμπεριελήφθη στην κοινή θέση που υιοθετήθηκε στις 23.12.2004.

Οι τροποποιήσεις που έγιναν από την κοινή θέση αφορούν κυρίως την παροχή υπηρεσιών, την επίσημη αναδιοργάνωση των επιπέδων των επαγγελματικών προσόντων που υπόκεινται στο γενικό σύστημα και την επανεισαγωγή ορισμένων διατάξεων του κοινοτικού κεκτημένου που δεν είχαν περιληφθεί στην πρόταση της Επιτροπής.

3.2 Τροπολογίες του Κοινοβουλίου που ελήφθησαν υπόψη στην κοινή θέση

3.2.1 Τροπολογίες που ενσωματώθηκαν στην τροποποιημένη πρόταση και στην κοινή θέση

Αιτιολογική σκέψη 36 – τροπολογία 31 : εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας οι δραστηριότητες που αφορούν, έστω και περιστασιακά, την άμεση και συγκεκριμένη συμμετοχή στη δημόσια εξουσία. Η διευκρίνιση σύμφωνα με την οποία η οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 39 παράγραφος 4 και του άρθρου 45 της Συνθήκης καταργήθηκε, επειδή η αιτιολογική αυτή σκέψη δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επηρεάζει τους όρους εφαρμογής της Συνθήκης όπως έχουν καθοριστεί από το Δικαστήριο. Συνεπώς, εάν ένα κράτος μέλος δεν διατηρεί αποκλειστικά για τους υπηκόους του, βάσει του άρθρου 39 παράγραφος 4 της Συνθήκης, το δικαίωμα πρόσβασης στις δραστηριότητες που αφορούν την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

Αιτιολογική σκέψη 37, άρθρα 2 και 5 – τροπολογία 55: εξαιρείται το επάγγελμα του νόμιμου ελεγκτή λογιστικών εγγράφων από το πεδίο εφαρμογής του τίτλου II της πρότασης οδηγίας, σχετικά με την παροχή υπηρεσιών. Η κοινή θέση αναφέρεται ρητά στο επάγγελμα του νόμιμου ελεγκτή λογιστικών εγγράφων στην αιτιολογική σκέψη 37 και διευκρινίζει, με γενικότερο τρόπο, ότι η οδηγία δεν προδικάζει την εφαρμογή των ειδικών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου που συνδέονται άμεσα με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Άρθρο 4 – τροπολογίες 39, 141 και 189: ο διακινούμενος επαγγελματίας υπάγεται στους ίδιους όρους άσκησης του επαγγέλματος με τους υπηκόους του κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρα 5, 6 και 7 – τροπολογία 87: η κοινή θέση πλησιάζει το υφιστάμενο σύστημα όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών από τους ιατρούς, συμπίπτοντας ουσιαστικά με την τροπολογία 87.

Άρθρο 9 – τροπολογία 53: υποχρέωση του παρέχοντος υπηρεσίες να προσκομίζει στον αποδέκτη της υπηρεσίας απόδειξη ότι είναι ασφαλισμένος για κινδύνους που συνδέονται με την επαγγελματική ευθύνη. Κατά τα λοιπά, οι υποχρεώσεις ενημέρωσης του αποδέκτη της υπηρεσίας ελαφρύνθηκαν, πράγμα που είναι συνεπές με την ενίσχυση του ελέγχου που ασκείται απευθείας από το κράτος μέλος υποδοχής στον παρέχοντα υπηρεσίες.

Άρθρο 11 – τροπολογίες 192, 193, 216 και 217: το κείμενο της τροποποιημένης πρότασης συμπεριελήφθη σε μεγάλο βαθμό σε ό,τι αφορά τον ορισμό των επιπέδων των προσόντων. Η κοινή θέση διευκρινίζει στο άρθρο 11 παράγραφος 4 στοιχείο β) ότι οι εκπαιδεύσεις ειδικής διάρθρωσης που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II έχουν ως αποκλειστικό τους στόχο τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το επάγγελμα είναι νομοθετικώς καταχωρωμένο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, γεγονός που αντικατοπτρίζει σωστά το κερτημένο. Οι υπόλοιπες διαφορές έχουν καθαρά νομοτεχνικό χαρακτήρα: μεταφορά του πέμπτου επιπέδου στο άρθρο 13 παράγραφος 3 και ορισμός των νομικώς κατοχυρωμένων εκπαιδεύσεων στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Άρθρο 15 και αιτιολογική σκέψη 13 – τροπολογίες 12, 68, 70 και 185: η κοινή θέση επαναλαμβάνει ουσιαστικά την τροποποιημένη πρόταση διευκρινίζοντας ότι το άρθρο 15 δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά τη νομοθετική κατοχύρωση των επαγγελμάτων και την οργάνωση των συστημάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης. Τέλος, η κοινή θέση επαναλαμβάνει την τροποποιημένη πρόταση όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα των επαγγελματικών ενώσεων και οργάνωσεων που

νομιμοποιούνται να υποβάλουν κοινές βάσεις (η κοινή θέση αναφέρεται στην αντιπροσωπευτικότητα τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο).

Άρθρα 17 και 18 – Τροπολογία 207: η κοινή θέση ενσωμάτωσε, για έναν πιο περιορισμένο κατάλογο δραστηριοτήτων, την τροπολογία που αποσκοπούσε στην αύξηση της διάρκειας της επαγγελματικής πείρας η οποία παρέχει τη δυνατότητα αυτόματης αναγνώρισης από πέντε σε έξι έτη.

Άρθρο 22 – Τροπολογίες 81, 86, 94, 101, 159 και 160: για όλα τα επαγγέλματα για τα οποία ισχύει η συντονισμένη εκπαίδευση, επιτρέπεται η εκπαίδευση μερικής παρακολούθησης, χωρίς ιδιαίτερο χαρακτηρισμό και βάσει ενός απλού και ενιαίου μοντέλου. Για τα ίδια αυτά επαγγέλματα, αναγνωρίζεται ο ρόλος της συνεχούς εκπαίδευσης. Για τα δύο αυτά σημεία επαναλαμβάνεται το περιεχόμενο της τροποποιημένης πρότασης.

Άρθρα 21, 24, 31, 34, 38, 40, 44, 46 και 47 - τροπολογίες 80, 88, 90, 93, 95, 97, 154 και 161: επαναλαμβάνεται το κείμενο της τροποποιημένης πρότασης και οι κατάλογοι γνώσεων και δεξιοτήτων για τα επαγγέλματα για τα οποία ισχύουν οι συνθήκες συντονισμένης εκπαίδευσης μεταφέρονται από τα παραρτήματα στο σώμα της οδηγίας χωρίς καμία ουσιώδη αλλαγή.

Άρθρα 42 και 45 – τροπολογίες 96 και 162: επαναλαμβάνεται η τροποποιημένη πρόταση και οι κατάλογοι των επαγγελματικών δραστηριοτήτων των φαρμακοποιών και των μαιών/μαιευτών μεταφέρονται από τα παραρτήματα στο σώμα της οδηγίας χωρίς καμία ουσιώδη αλλαγή.

Άρθρο 50 – τροπολογίες 8, 62 και 63: η κοινή θέση προχωρεί πέρα από την τροποποιημένη πρόταση επιτρέποντας στο κράτος μέλος υποδοχής να προβεί σε ορισμένους ελέγχους στο κράτος μέλος προέλευσης στην περίπτωση των τίτλων που χορηγούνται από εκπαιδευτικά ιδρύματα με τη μέθοδο της δικαιόχρησης, ώστε να αποφευχθεί ενδεχόμενη απάτη. Κατά συνέπεια η κοινή θέση αναγνωρίζει ότι οι τίτλοι που χορηγούνται από εκπαιδευτικά ιδρύματα με τη μέθοδο της δικαιόχρησης καλύπτονται κατ' αρχήν από την οδηγία.

Άρθρο 56 – Τροπολογίες 32, 89 και 110: η κοινή θέση επαναλαμβάνει την προσέγγιση της τροποποιημένης πρότασης και υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών, ιδίως στην περίπτωση σοβαρών και συγκεκριμένων περιστατικών που έχουν συνέπειες στη συνέχιση της επαγγελματικής δραστηριότητας. Η διάταξη αυτή βρίσκεται στον τίτλο που αφορά τη διοικητική συνεργασία, γεγονός που την κάνει εφαρμοστέα στο πλαίσιο της εγκατάστασης και της παροχής υπηρεσιών.

Αιτιολογική σκέψη 28 – τροπολογία 26: η τροποποιημένη πρόταση επαναλαμβάνει την τροπολογία 26 σε ό,τι αφορά τη διαφάνεια του δικτύου των σημείων επαφής και διευκρινίζει το ρόλο των σημείων επαφής. Συμπεριελήφθη στην κοινή θέση, η οποία ωστόσο διευκρινίζει ότι ο καθορισμός ενός ενιαίου σημείου επαφής δεν αποκλείει τη δυνατότητα των κρατών μελών να δημιουργήσουν περισσότερα γραφεία.

Δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τη δημιουργία και τη λειτουργία μιας ομάδας εμπειρογνομόνων – τροπολογία 181: με τη δήλωσή της, η οποία προσαρτάται στην κοινή θέση (πρβλ. πιο κάτω), η Επιτροπή δεσμεύεται να δημιουργήσει μια ομάδα εμπειρογνομόνων και διευκρινίζει το ρόλο των επαγγελματικών ενώσεων μέσα στο πλαίσιο μιας ευέλικτης μεθόδου διαβούλευσης.

3.2.2 Τροπολογίες που ενσωματώθηκαν στην τροποποιημένη πρόταση, αλλά δεν περιελήφθησαν στην κοινή θέση

Άρθρο 2 – τροπολογία 34: η κοινή θέση δεν διευκρινίζει ότι η αναγνώριση ενός διπλώματος τρίτης χώρας από ένα πρώτο κράτος μέλος σύμφωνα με τους εθνικούς του κανόνες δεν επιτρέπει στον κάτοχό του να ασκήσει το επάγγελμά του σε κάποιο άλλο κράτος μέλος· ωστόσο, είναι αποδεκτή στο βαθμό που η αδυναμία αυτή απορρέει σαφώς από το άρθρο 3 παράγραφος 3 της πρότασης οδηγίας.

Άρθρα 4 και 52 – τροπολογίες 112 και 139: η κοινή θέση κατέργησε την αναφορά στη δυνατότητα του κράτους μέλους υποδοχής να συνοδεύει τον επαγγελματικό τίτλο με κατάλληλη μνεία στην περίπτωση μερικής πρόσβασης στο επάγγελμα. Αυτό είναι συνέπεια της κατέργησης του άρθρου 4 παράγραφος 3, που αφορούσε τη μερική πρόσβαση στο επάγγελμα όπως ορίζεται στην επικράτεια του κράτους μέλους υποδοχής. Είναι αποδεκτό από την Επιτροπή στο βαθμό που η νομολογία προσφέρει στο διακινούμενο επαρκείς εγγυήσεις από την πλευρά αυτή (απόφαση « Säger » της 25.7.91 – υπόθεση C-76/90).

Αιτιολογική σκέψη 7β της τροποποιημένης πρότασης – τροπολογίες 9 και 58: η κοινή θέση δεν επαναλαμβάνει την αιτιολογική σκέψη 7β της τροποποιημένης πρότασης, με την οποία διευκρινίζεται ότι ένας διακινούμενος επαγγελματίας δεν μπορεί να επικαλεστεί την αναγνώριση των επαγγελματικών του προσόντων από ένα κράτος μέλος υποδοχής για να αξιώσει, στο κράτος μέλος καταγωγής του, δικαιώματα διαφορετικά από εκείνα που απορρέουν από τα επαγγελματικά προσόντα που αποκτήθηκαν σ' αυτό το κράτος μέλος, εφόσον δεν έχει αποκτήσει πρόσθετα προσόντα στο κράτος υποδοχής. Ωστόσο, η πρακτική αυτή εθεωρείτο πάντοτε ως μη επιτρεπτή από τις οδηγίες για την αναγνώριση των προσόντων (πρβλ. ιδίως την απάντηση της Επιτροπής στη γραπτή ερώτηση αριθ. 512/03 του κ. Zappalà).

Άρθρο 14 – τροπολογία 151: η κοινή θέση δεν επαναλαμβάνει την τροποποιημένη πρόταση όσον αφορά το πλαίσιο της διαδικασίας παρέκκλισης από την επιλογή του διακινούμενου μεταξύ της πρακτικής άσκησης προσαρμογής και της δοκιμασίας επάρκειας. Αντίθετα, η κοινή θέση (επαν)εισάγει μια αυτόματη παρέκκλιση από την επιλογή του διακινούμενου σε ορισμένες περιπτώσεις. Αυτό είναι αποδεκτό από την Επιτροπή στο βαθμό που δεν έχει ως αποτέλεσμα καμία υποχώρηση σε σχέση με το κοινοτικό κεκτημένο.

Άρθρο 21 παράγραφος 1 – τροπολογίες 152 και 153: η τροποποίηση αυτή την οποία εισήγαγε η τροποποιημένη πρόταση σκοπό είχε να αποσαφηνίσει το κείμενο, χωρίς όμως να επιφέρει καμία ουσιαστική αλλαγή στην αρχή της αυτόματης αναγνώρισης που αναφέρεται στο άρθρο 21.

Άρθρο 56 – τροπολογίες 52, 116 και 117: η κοινή θέση δεν επαναλαμβάνει τον όρο «αρμόδια όργανα» που αντικαθιστά, στην τροποποιημένη πρόταση, τον όρο «αρμόδιες αρχές». Ωστόσο, ο καθορισμός των αρχών/οργάνων που επιφορτίζονται με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων είναι ζήτημα εσωτερικής οργάνωσης του κάθε κράτους μέλους και δεν αποκλείει επομένως τον καθορισμό οργανισμών που δεν είναι διοικητικοί.

Αιτιολογική σκέψη 32 – τροπολογία 29: Η τροποποιημένη πρόταση αποσαφηνίζει ότι οι διοικητικές ελλείψεις που καταλογίζονται σε κράτος μέλος δεν μπορούν να αποτελούν δικαιολογία για την καθυστέρηση στη μεταφορά της οδηγίας. Παρόλο που η αιτιολογική αυτή σκέψη δεν περιλαμβάνεται στην κοινή θέση, πρόκειται για μια αρχή που καθορίστηκε από το Δικαστήριο και η οποία εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση.

3.2.3 Σημεία απόκλισης μεταξύ της τροποποιημένης πρότασης και της κοινής θέσης

Αιτιολογική σκέψη 5 και άρθρο 5 – τροπολογίες 4 και 45: οι τροπολογίες 4 και 45 αφορούν την κατάργηση της αναφοράς στο τεκμήριο των δεκαέξι εβδομάδων για τη διάκριση μεταξύ παροχής υπηρεσιών και εγκατάστασης. Η κοινή θέση επανέλαβε τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου και κατέργησε την αναφορά στο τεκμήριο που βασίζεται στο χρονικό κριτήριο των δεκαέξι εβδομάδων.

Άρθρο 6 και αιτιολογική σκέψη 8 – τροπολογίες 5, 141, 143 και 189: η κοινή θέση συμβαδίζει με τις τροπολογίες 5, 141 και 189, αφού επεκτείνει τη δυνατότητα των κρατών μελών να απαιτούν προεγγραφή για όλα τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα ώστε να διευκολύνεται η εφαρμογή των δεοντολογικών κανόνων που ισχύουν στην επικράτειά τους, όπως διευκρινίζονται εξάλλου στην αιτιολογική σκέψη 8 και στο άρθρο 5 παράγραφος 3. Αυτό είναι αποδεκτό στο βαθμό που η κοινή θέση διευκρινίζει ότι απόκειται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής να διαβιβάσει για το σκοπό αυτό αντίγραφο της δήλωσης του παρέχοντος υπηρεσίες στον επαγγελματικό φορέα, αποφεύγοντας έτσι οποιαδήποτε πρόσθετη διοικητική επιβάρυνση για τον παρέχοντα υπηρεσίες.

Άρθρα 7 και 8 και αιτιολογική σκέψη 7 – τροπολογίες 5, 6, 50, 136, 145 και 146: η κοινή θέση ακολουθεί την κατεύθυνση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για εξασφάλιση της διαθεσιμότητας των πληροφοριών για το κράτος μέλος υποδοχής και προβλέπει πλέον, συμβαδίζοντας με την τροπολογία 5, ότι η δήλωση πρέπει να υποβάλλεται από τον παρέχοντα υπηρεσίες απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής για όλα τα νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα. Αυτή η πρώτη δήλωση πρέπει να συνοδεύεται από έναν ορισμένο αριθμό εγγράφων και να επικαιροποιείται ετησίως σε μια απλή μορφή (μόνο η απόδειξη της επαγγελματικής ασφάλισης πρέπει επίσης να ανανεώνεται κάθε χρόνο). Η διοικητική συνεργασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 περιορίζεται, σύμφωνα με την κοινή θέση, στο να επιτρέπει στο κράτος μέλος υποδοχής την επαλήθευση των πληροφοριών που διαθέτει. Η προηγούμενη δήλωση που προβλέπεται από το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2 της κοινής θέσης δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα για την παροχή των υπηρεσιών, γεγονός που ουσιαστικά συμβαδίζει με τις τροπολογίες 146 και 50.

Οι τροπολογίες 6 και 136 αποσκοπούσαν στην εισαγωγή αναφοράς στην απόδειξη των επαγγελματικών προσόντων/ικανοτήτων του παρέχοντος υπηρεσίες. Η κοινή θέση ακολουθεί τις τροπολογίες αυτές προβλέποντας, στο άρθρο 7 παράγραφος 4, τη δυνατότητα του κράτους μέλους υποδοχής να πραγματοποιεί εκ των προτέρων έλεγχο των επαγγελματικών προσόντων του παρέχοντος υπηρεσίες, αυτό όμως μόνο για τα επαγγέλματα που έχουν επίπτωση στη δημόσια υγεία ή στη δημόσια ασφάλεια και για τα οποία δεν ισχύει ο συντονισμός των ελάχιστων όρων εκπαίδευσης και μόνον εφόσον αυτός ο έλεγχος δεν είναι δυσανάλογος σε σχέση με το στόχο της αποφυγής σοβαρών ζημιών για την υγεία ή την ασφάλεια του αποδέκτη των υπηρεσιών λόγω έλλειψης επαγγελματικών προσόντων.

Η δυνατότητα του κράτους μέλους υποδοχής να ασκεί έλεγχο στις υπηρεσίες που παρέχονται στην επικράτειά του είναι αποδεκτή από την Επιτροπή, εφόσον προβλέπεται σε μια αιτιολογική σκέψη (καθώς και σε δήλωση της Επιτροπής στα πρακτικά του Συμβουλίου, πρβλ. παράρτημα) η περιοδική επανεξέταση της αναγκαιότητας ενός τέτοιου ελέγχου με βάση την πρόοδο που πραγματοποιείται στη διοικητική συνεργασία.

Άρθρο 21 – τροπολογίες 75 και 77: η κοινή θέση εισάγει στο άρθρο 21 παράγραφος 7, για τους τίτλους εκπαίδευσης των αρχιτεκτόνων, μια κοινοποίηση στην Επιτροπή και στα άλλα

κράτη μέλη. Σε δήλωση που προσαρτάται, η Επιτροπή δεσμεύεται, σε περίπτωση αμφιβολιών σχετικά με το εάν ένας τίτλος αρχιτέκτονα πληροί τους όρους εκπαίδευσης του άρθρου 46 της οδηγίας, να τον υποβάλει στην ομάδα εμπειρογνομόνων, την οποία θα πρέπει να δημιουργήσει, με σκοπό να αποσύρει, κατά περίπτωση, τη δημοσίευσή του. Η λύση αυτή είναι αποδεκτή, επειδή πλησιάζει περισσότερο στις εγγυήσεις του ισχύοντος δικαίου σε ό,τι αφορά τη δημοσίευση των τίτλων εκπαίδευσης για τα επαγγέλματα για τα οποία ισχύει ο συντονισμός των ελάχιστων όρων εκπαίδευσης.

Άρθρα 21, 26, 35 και 37 και αιτιολογική σκέψη 17 – τροπολογίες 16, 134, 135, 156, 158 και 179, καθώς και τροπολογίες 127, 132, 133, 178 αναθ./2 και 215: η κοινή θέση καθορίζει στην αιτιολογική σκέψη 17 καθώς και στο άρθρο 21 παράγραφος 1 και στο άρθρο 26, την αρχή της αυτόματης αναγνώρισης για τις ιατρικές και τις οδοντιατρικές ειδικότητες που είναι κοινές στα 2/5 των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, το άρθρο 35 επαναλαμβάνει τους συντονισμένους ελάχιστους όρους εκπαίδευσης που ήδη υπάρχουν για τους οδοντιάτρους, και τα κεκτημένα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 37 προσαρμόζονται. Τα σχετικά παραρτήματα τροποποιούνται μόνο για να ενσωματώσουν την υπάρχουσα νομοθεσία όπως έχει επικαιροποιηθεί από την έγκριση της πρότασης οδηγίας της Επιτροπής κι έπειτα. Η προσέγγιση αυτή είναι αποδεκτή, γιατί η αυτόματη αναγνώριση επεκτείνεται χωρίς να επηρεάζει την απλοποίηση του συστήματος.

Άρθρο 21 – τροπολογίες 18, 104, 162 και 163: η κοινή θέση επανεισάγει στο άρθρο 21 παράγραφος 4 την παρέκκλιση από την αυτόματη αναγνώριση των τίτλων των φαρμακοποιών στην περίπτωση δημιουργίας νέων φαρμακείων. Η Επιτροπή μπορεί να δεχτεί τη διάταξη αυτή εφόσον υπάρχει στην ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 53 – τροπολογία 114: η κοινή θέση, καταργώντας τις αναφορές της τροποποιημένης πρότασης στο ρόλο των κρατών μελών όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις και στο ρητό αποκλεισμό της συστηματικής εξέτασης των γνώσεων αυτών, συμφωνεί με τη θέση του Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή μπορεί να τη δεχτεί εφόσον η διάταξη αυτή πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να ερμηνεύεται με βάση τη νομολογία.

Άρθρο 55 – τροπολογία 115: η κοινή θέση επαναλαμβάνει την υπάρχουσα νομοθεσία και περιορίζει στα επαγγέλματα του ιατρού και του οδοντιάτρου την υποχρέωση των κρατών μελών να μην απαιτούν από τους διακινούμενους πρακτική άσκηση ή επαγγελματική πείρα για τη σύναψη σύμβασης με ταμείο ασφάλισης ασθενείας. Η Επιτροπή μπορεί να δεχτεί την προσέγγιση αυτή εφόσον η συγκεκριμένη διάταξη επαναλαμβάνει την ισχύουσα νομοθεσία.

3.3 Νέες διατάξεις

3.3.1 Διατάξεις που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο τροπολογίας και που αναδιατυπώθηκαν στην κοινή θέση ή που αποτελούν επέκταση διατάξεων που προβλέπονταν ήδη στην αρχική πρόταση

Άρθρο 10: η κοινή θέση διευκρινίζει την πρόταση της Επιτροπής όσον αφορά τις περιπτώσεις επικουρικής εφαρμογής του γενικού συστήματος αναγνώρισης, απαριθμώντας τις ειδικές περιπτώσεις για τις οποίες, προς το παρόν, ισχύουν είτε ad hoc κανόνες είτε διατάξεις της Συνθήκης είτε το γενικό σύστημα αναγνώρισης. Η διευκρίνιση αυτή δεν επιφέρει καμία ουσιαστική αλλαγή.

Άρθρο 15: η κοινή θέση διευκρινίζει την έννοια της κοινής βάσης καθώς και τον τρόπο με τον οποίο διαπιστώνονται οι ουσιώδεις διαφορές που πρέπει να καλυφθούν και επεκτείνει τη

δυνατότητα υποβολής κοινών βάσεων στα κράτη μέλη. Οι διευκρινίσεις αυτές είναι σύμφωνες προς το πνεύμα της πρότασης οδηγίας που αποσκοπούσε, με τη διάταξη αυτή, στο να κάνει τη διαδικασία αναγνώρισης περισσότερο αυτόματη εφόσον η βάση προσφέρει την εγγύηση ότι ο αιτών, ο οποίος ικανοποιεί τα κριτήρια που έχουν καθοριστεί με τον τρόπο αυτόν, έχει εκ των προτέρων καλύψει τις ουσιώδεις διαφορές που είναι πιθανόν να υπάρχουν μεταξύ της εκπαίδευσής του και της αντίστοιχης εκπαίδευσης στο κράτος μέλος υποδοχής. Η κοινή θέση συμπληρώνει εξάλλου το άρθρο 15 με τη νέα παράγραφο 6, στην οποία καλείται η Επιτροπή να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας της διάταξης αυτής καθώς και, εάν είναι αναγκαίο, προτάσεις τροποποίησης του άρθρου αυτού.

Άρθρα 20, 25 και 26: η κοινή θέση θεσπίζει ένα λεπτομερέστερο πλαίσιο για τις μεταβιβάσεις αρμοδιοτήτων που έχουν ως στόχο τους, στο άρθρο 20, στο άρθρο 25 παράγραφος 5 και στο άρθρο 26 εδάφιο 2, την τροποποίηση των παραρτημάτων IV και V, σημείο 5.1.4.

Άρθρο 51: η κοινή θέση επανεισάγει, στο άρθρο 51 παράγραφος 2, την προθεσμία των τεσσάρων μηνών που χορηγείται στο κράτος μέλος υποδοχής για την αναγνώριση, στην περίπτωση των επαγγελματιών για τα οποία δεν ισχύει ο συντονισμός των όρων εκπαίδευσης.

3.3.2 Νέες διατάξεις ουσίας

Άρθρο 3: η κοινή θέση επαναλαμβάνει το κεκτημένο επανεισάγοντας στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 κάποιους ορισμούς οι οποίοι περιλαμβάνονται στις υπάρχουσες οδηγίες. Επίσης, ο ορισμός των «νομοθετικώς κατοχυρωμένων εκπαιδεύσεων» μεταφέρεται από το άρθρο 11 στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

Άρθρα 11 και 13: ενώ η Επιτροπή είχε προτείνει τα παραρτήματα II και III (που αντιστοιχούν στα σημερινά παραρτήματα Γ και Δ της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ) να έχουν ενδεικτικό χαρακτήρα, η κοινή θέση εισάγει, σύμφωνα με το κεκτημένο, στο άρθρο 11 παράγραφος 4 στοιχείο β) και στο άρθρο 13 παράγραφος 2 εδάφιο 3, μια διαδικασία επιτροπολογίας σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι μέχρι την έγκριση της οδηγίας, οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων πρέπει να ακολουθούν τις ειδικές διαδικασίες που ισχύουν αυτή τη στιγμή.

Άρθρο 14: η κοινή θέση επανεισάγει στο άρθρο 14 παράγραφος 3 ορισμένα στοιχεία του κεκτημένου (αυτόματη παρέκκλιση από την επιλογή του διακινούμενου για τα επαγγέλματα που απαιτούν ακριβή γνώση του εθνικού δικαίου και για τα οποία η παροχή νομικών συμβουλών ή βοήθειας αποτελεί σημαντικό στοιχείο· ειδικό σύστημα αυτόματης παρέκκλισης για τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την οδηγία 1999/42/ΕΚ), καθώς και μια δυνατότητα αυτόματης παρέκκλισης από την επιλογή του διακινούμενου στις περιπτώσεις για τις οποίες δεν ισχύει σήμερα το γενικό σύστημα αναγνώρισης και για τις οποίες, δυνάμει του άρθρου 10 της πρότασης, θα ισχύσει στο μέλλον το γενικό σύστημα.

Άρθρα 23, 33, 37, 39, 43 και 49: η κοινή θέση εισάγει τις διατάξεις της συνθήκης προσχώρησης της Κύπρου, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας που αφορούν τα κεκτημένα δικαιώματα.

Άρθρα 33 και 43: η Πολωνία ενέκρινε εθνική νομοθεσία η οποία επιτρέπει στους/στις νοσοκόμους γενικής περίθαλψης και στις/στους μαίες/μαιευτές, των οποίων η εκπαίδευση δεν ανταποκρίνεται στους ελάχιστους όρους εκπαίδευσης, να ανεβάσουν το επίπεδό τους με

συμπληρωματική εκπαίδευση. Η κοινή θέση εισάγει παρεκκλίσεις που οδηγούν σε κεκτημένα δικαιώματα για να εξασφαλιστεί η αυτόματη αναγνώριση των επαγγελματιών που έχουν ακολουθήσει την εν λόγω συμπληρωματική εκπαίδευση.

Άρθρο 45: η κοινή θέση επανεισάγει στο άρθρο 45 παράγραφος 4 την παρέκκλιση που ισχύει αυτή τη στιγμή για το Λουξεμβούργο όσον αφορά την αναγνώριση της επαγγελματικής πείρας που αποκτάται σε άλλο κράτος μέλος με σκοπό τη χορήγηση κρατικής άδειας λειτουργίας φαρμακείου για το κοινό.

Άρθρο 59: η κοινή θέση πρόβλεπε, στο άρθρο 59 παράγραφος 2, ότι η Επιτροπή θα συντάσσει ανά πενταετία έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας.

4- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το κείμενο της κοινής θέσης ενσωματώνει γενικά τα βασικά στοιχεία που περιέχονται στην αρχική της πρόταση και στις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπως αυτές ενσωματώθηκαν στην τροποποιημένη της πρόταση. Όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών, αν και εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η κοινή θέση δεν ελαφρύνει περισσότερο τους όρους που επιβάλλονται στον παρέχοντα υπηρεσίες, η Επιτροπή αποδέχεται την αρχή ενός ελέγχου από το κράτος μέλος υποδοχής. Θεωρεί μάλιστα ότι, στην παρούσα κατάσταση της διοικητικής συνεργασίας των κρατών μελών, το κείμενο της κοινής θέσης αποτελεί μια αποδεκτή εξισορρόπηση μεταξύ της διευκόλυνσης της παροχής υπηρεσιών και του ελέγχου από το κράτος μέλος υποδοχής των υπηρεσιών που παρέχονται στην επικράτειά του. Για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή υποστηρίζει την κοινή θέση που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία.

ΠΑΡΤΗΜΑ

Δήλωση της Επιτροπής για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ανάγκη πρόβλεψης ειδικών προϋποθέσεων για την παροχή υπηρεσιών από ειδικευμένους επαγγελματίες, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής σχετικής δήλωσης προς το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών, όπως συμφωνήθηκε από το Συμβούλιο, πρέπει να επανεξετάζεται κατά τακτά διαστήματα υπό το φως της σημειωθείσας προόδου όσον αφορά τη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου για τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Εξάλλου, η εν λόγω συμφωνία δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε χαλάρωση των προσπαθειών για την αξιοποίηση των σημαντικών δυνατοτήτων της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ.

Δήλωση της Επιτροπής όσον αφορά τη σύσταση και λειτουργία ομάδας εμπειρογνομόνων, και συγκεκριμένα εντός του πλαισίου των άρθρων 58, 15 και 21 παράγραφος 7

Η Επιτροπή σκοπεύει να συστήσει ομάδα εμπειρογνομόνων, ρόλος της οποίας θα είναι να παρέχει στην Επιτροπή πληροφορίες και συμβουλές για όλα τα ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία της οδηγίας. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι, προτού υποβληθεί οποιαδήποτε πρόταση δράσης προς την επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει της οδηγίας, η ομάδα θα έχει την ευκαιρία να συζητεί θέματα που ήδη εξετάζονται από την Επιτροπή και αφορούν την άσκηση αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται από τον κοινοτικό νομοθέτη.

Την ομάδα εμπειρογνομόνων θα απαρτίζουν μέλη από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών τα οποία θα διορίζονται από την Επιτροπή, υπό την επιφύλαξη ότι οι εμπειρογνώμονες θα έχουν κατά περίπτωση τη δυνατότητα να πλαισιώνονται από άλλους συμμετέχοντες με ειδικές γνώσεις επί συγκεκριμένων θεμάτων της ημερήσιας διάταξης.

Η ομάδα εμπειρογνομόνων θα συνιστά το πλαίσιο για μια ευέλικτη και σύγχρονη μέθοδο διαβουλεύσεων με τα ευρωπαϊκά αντιπροσωπευτικά όργανα των επαγγελματικών ενώσεων και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ιδίως δε όσον αφορά τα επαγγέλματα για τα οποία υφίσταται ελάχιστος συντονισμός της εκπαίδευσης με σκοπό την αυτόματη αναγνώριση τίτλων. Οσάκις στην ημερήσια διάταξη συνεδρίασης εγγράφονται προτάσεις των ενδιαφερομένων μερών για δράση, οι εκπρόσωποι αυτών των ενδιαφερόμενων μερών μπορούν να καλούνται να παρουσιάσουν τις προτάσεις και να απαντήσουν σε ερωτήσεις.

Θα ζητείται η γνώμη της ομάδας εμπειρογνομόνων για τις κοινές βάσεις που θα υποβάλλονται στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της οδηγίας, προκειμένου να εκφράζονται οι απόψεις των εμπειρογνομόνων από τα κράτη μέλη τα οποία δεν κατοχυρώνουν το συγκεκριμένο επάγγελμα που αφορά η κοινή βάση.

Εάν ένα κράτος μέλος έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσον ένας τίτλος σπουδών αρχιτεκτόνων δημοσιευμένος κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21 παράγραφος 7 της οδηγίας πληροί τα κριτήρια του άρθρου 46 της οδηγίας, η Επιτροπή μεριμνά για την υποβολή του ζητήματος στην ομάδα εμπειρογνομόνων. Η ομάδα εμπειρογνομόνων παρέχει στην Επιτροπή τις ειδικές γνώσεις που της χρειάζονται για να αποσύρει εάν πρέπει τον συγκεκριμένο τίτλο εκπαίδευσης αρχιτεκτόνων.